

ארבע מיתות פרק שביעי מנהדרין

ס"א ב פ"י פ"י מ"א
סדרין ל"ב ו"א
יא ו"ב מ"ב
ס"ג ו"א ס"ב פ"ג
ק"ב ו"א ס"ב :

מה כשאלה נשואה. הא דפסיקא ליה דנשואה להחמיר היט
בג"ש דלעיל דמה אביה האמר בסקילה סקילה תמורה
מתקן אף אביה האמר בשריפה שריפה תמורה מתקן
נאמר כאן אביה. תימה איך לזוט למה לי ללא מיתוסק
בחילול שבת מג"ש דאביה
ו"ל מ"ט לא הוה ממעטיק חילול
שבת דהוה אמינא דג"ש חילול
למעוטי פטירה ומדכתיב כי תהא ה"א
דחריי נמי בחילול שבת :
בשהוא אומר היא מחללה.
פ"ה דהא תנא ליה ליה
דרשה דלקמן שאם הוה טהגין ט קוש
איך היה ליה וליכתוב היא מחללה ולא
ליכתוב את אביה ולקמן (דף נ"ב)
משמע דלית ליה דקאמר רב אפי'
כמאן קרינא רשיעא בר רשיעא אפי'
לרשיעא בר דקריא כמאן כי האי
תנא משמע דר"ש ור"ג דפליגי עליה
דרי' ישמעאל ליה ליה דהך סברא
וקשה דאמר לעיל אליבא דר"ש מאי
תומריה שקן מחללה את אביה ו"ל
דכ"ע לית לה דהך דרשה לית
מקרא יולא מיד פשוטו והא דקאמר
כי האי תנא לפי שאו הכירה :
ר"י וכן כן. פ"ה מרבייה דו"י
קדריש וכר"ע ס"ל דר"ש
לקמן כה"ג והא דקתני ספ"ה
לפתי לחלל גסון ולמחור מעין
דמשמע י"ט ט קדושין כה ושמעין
ליה לר"ש דאמר ביבמות (דף ס"ג)
אין קדושין תופסין בחייבי לאוין הני
מילי בחייבי לאוין דשאר אבל מחייבי
לאוין גרידא לא והא דקאמר בסמוך
כרבי אלעזר דאמר פתי הבא על
הפטירה טעמה זונה ושמעין ליה
לר"ש *דפליגי עליה מכל מקום נעטיה
זונה כזמה ביהו"ל ועי"ל דכולה דך
ברייתא רבי שמעון היא כדמוקיה לה
בסמוך וסבר לה כר"א בפתי הבא
על הפטירה וכר"ע דר"ש ו"י ומיהו
קשה דכ"ע לר"ש גופיה דאמר
לקמן *יול אפי' פטייה תקשה והא
כתיב לזוט *זרקי' לומר דכבירה
ליה כרבי אלעזר :
הא

הו אומר כה המדיח וקל וחומר ומה תנן
שחמור מסיף שריפה חמורה ככלו סיף
הקל לא כ"ש סקילה חמורה מתקן שכן
ניתנה למגדף ולעובר עבודה כוכבים ומאי
חומרא כדאמר אנדרבה תנן חמור שכן
ניתן למכה אביו ואמו ומאי חומרא שכן
דוקש בו : **מראשית** דרמנא ליאוסה בת
ישראל מכלל נשואה בת ישראל מתקן
לסקילה שמע מינה סקילה חמורה סקילה
חמורה מסיף שכן ניתנה למגדף כו' אנדרבה
סיף חמור שכן ניתן לאנשי עיר הגדרת
ומאי חומרא שכן ממונא אבד : **אמרת** וכי
איזה כה מרובה כה המדיח או כה הגידה
הו אומר כה המדיח וקל וחומר ומה תנן
שחמור מסיף סקילה חמורה ככלו סיף
הקל לא כ"ש תנן חמור מסיף שכן ניתן
למכה אביו ואמו ומאי חומרא כדאמר
אנדרבה סיף חמור שכן ניתן לאנשי עיר
הגדרת ומאי חומרא שכן ממונא אבד ?
אמרת וכי איזה כה מרובה כה המדיח או
כה הגידה הו אומר כה המדיח תניא **מדיח**
עיר הגדרת בסקילה ר"ש אומר בתקן מרגלא
בפומיה דרבי יוחנן *ינערה המאורסה בת
כהן שזינתה בסקילה ר"ש אומר בשריפה
זינתה מאביה בסקילה ר"ש אומר בשריפה
מאי כמ"ל דר"גן ינערה יצאה לשריפה
ולא ארוסה לה שמעון אחת ארוסה ואחת
נשואה יצאה לשריפה. ומעמא מאי משום
*דלרבנן סקילה חמורה לר' שמעון שריפה
חמורה נפקא מינה למי *שנתחייב שתי מיתות
כ"ד נידון בתמורה מאי רבי שמעון דתניא
רבי שמעון אומר *שני בלדות נאמר וכתב
כהן, בבת כהן ולא בבת ישראל אימא אף
בבת כהן והוציא הכתוב נשואה מכלל
נשואה וארוסה מכלל ארוסה מה כשהוציא
הכתוב נשואה מכלל נשואה להחמיר, אף
כשהוציא ארוסה מכלל ארוסה להחמיר. וזמני נשואה בת כהן
בכלל זוממי נשואה בת ישראל וזוממי ארוסה בת כהן בכלל זוממי
ארוסה בת ישראל ת"ד יובת איש כהן כי תהי' יבול אפילו חלה את
השבת ת"ל לזנות בחילולן שבונות הכתוב מדבר יבול אפילו פטירה
נאמר כאן אביה ונאמר להן אביה מה להן זנות עם זיבת הבעל אף
כאן זנות עם זיבת הבעל או אינו אומר אביה אלא דהוציא את כל
האדם כשהוא אומר הוא מחללת דהו' כל אדם אומר הא"מ מה אני
מקים אביה נאמר כאן אביה ונאמר להן אביה מה להן זנות עם זיבת
הבעל אף כאן זנות עם זיבת הבעל אי מה להן נערה והיא ארוסה אף כאן
נערה והיא ארוסה נערה והיא נשואה בגורת והיא ארוסה בגורת והיא
נשואה ואפילו הזקינה מעין תלמוד לומר וזבת כהן מכל מקום בת כהן
אין

פ"י אומר כה פטירה. ור"ש היה ליה מדיחי עיר הגדרת בחקן וילק
לה מקרא בלאו כן האמקין (לקמן דף ס"ג) ומדמדיחין בחקן ודחין
בסיף אלמא תנן חמור מסיף וכבר קיימא לן לעיל דשריפה חמורה
מתקן הלך כ"ש ותמורה היא מסיף מתי' מה תנן דתמורה מסיף
תורה אור ט' : **פרגלא כפומיה דרבי יופני**
סדור היה הדבר הזה כפיו ולא
שאלה בשנתה ובכייסא אלא כך
קבילה שמועה מרבי : **בסקילה**
דרבנן היה לה דלר"ש לא יצאה
לשריפה דלא כן נמלא אהה מקל
בבת כהן : ר' שמעון אומר בשריפה .
דשריפה חמורה הלך לית לך
לאשקי' מכלל סתם כה כהן דקרי'
סתמא כתיב : **וינספ מפני**
ארוסה כה ישראל שזינתה מאביה
דלמא שתי מיתות סקילה משום
ארוסה ושריפה משום המאביה זינתה
דכשריפה היא כדלפינן בלאו כן
הגרסינן (לקמן דף ט"ה) : **בסקילה**
לרבנן דסקילה חמורה : ר"ש אומר
בשריפה. הא קמ"ל לרבנן משום
דלית לה סקילה חמורה כבירה לא
דלר"ש לא יצאה לשריפה כדלמפר
ואזיל וטעמא מאי כו' : **ונפסא מינ**
מאי דרבי יוחנן דאמר דמשמע
לרבנן סקילה חמורה היא ארוסה
כה כהן בסקילה ונפסא דלר"ש
שריפה חמורה מוקף לה בשריפה
שתי המחמיר שתי מיתות נידון
בזמורה דהכל נמי שתי מיתות איכא
סקילה כדן ארוסה ושריפה כדן בת
כהן הלך לרבנן על כרחך ארוסה
לא יצאה לשריפה ולר"ש יצאה :
פ"ה ר"ש לעיל מהך דאמר לעיל
ר"ש לעטמיה דאמר אחת ארוסה
ואחת נשואה יצאה לשריפה הכי
שמעין ליה : **שני בללות נאמר ככס**
אחת בארוסה ואחת בנשואה
לומר ככלל הכתוב בלמא אף
(ויקרא כ) מות יומת הטוף והטופה
אף בת כהן משמע בחקן וכהוציא
ארוסה לסקילה אף בת כהן משמע
הייט כלל שני : **ופריקין ככס כסן**
ולא ככס ישראל. האי קר"י סתמא
כתיב : **איפס אף ככס כסן**. וה"ק
שתי בללות שגמרו בתורה בארוסה
בסקילה ובנשואה מתקן אף בת כהן
היהוה סתמה משמע זבא הכתוב
הוציא לך בת כהן לידון בשריפה
וכתוב כתיב אחת ארוסה ואחת
נשואה הוציא לשריפה : **ארוסה כס**
כסן מכלל ארוסה כה ישראל .
מסקילה לשריפה : **נשואה מכלל**
נשואה מתקן לשריפה כה ולא
מיקן כשהשריפה חמורה דמה הוציא
נשואה מכלל נשואה להחמיר עליה
יצאה דהא שריפה הכל תומריה דתמורה
מתקן אף כשהוציא ארוסה מכלל
הארוסה להחמיר עליה הוציאה :
וופמי נשואה כס כסן ככלל וופמי

*הוא נשואה כהן
ארוסה כהן
כ"ה
[וספסא ס"ה
ר"ש ו"י
ד"ס מרגלא]
[לעיל ט"ה]
[לקמן ט"ה]
*הוא נשואה כהן
ד"ס יתקין

נשואה כס ישראל. בחקן שלא הוציא הכתוב אלא ארוסה לבדה דכתיב (ויקרא כ) היא בלתי נשואה ולא זוממיה : זבני
וזוממין גרם בכלל ולא גרם מכלל : **כס כסן כי ססל** . אי לא כתיב לזוט משמע אפילו חיללה שבת : **פ"ל נשואה** . ולקמיה פריך חיללה
שבת בת סקילה היא : **ונאמר לפני** . כנערה המאורסה מה להן שזינתה כנערה שזינתה הבעל עליה אף כהן זנות בשטת שזינת
הבעל עליה ולא פטירה, והאי דנקט תנא האי לישנא ולא נקט מה להן ארוסה כו' משום דכוש נמי לאויהי' נשואה לשריפה כדלפינן
ואזיל : **או ליע אומר אביה** . לגזירה שוה זו אלא להוציא את כל האדם שאלם זינתה מלמדי' חידון בשריפה' אבל משלל כל אדם
עידון כתיב ישראל ולקמיה פריך הכי תיסק דמעמין הא מילתא איך מתי' חיי' כהן ופ"ה כהן ופ"ה כהן האן האגרסינן
(לקמן דף ט"ה) . משמע היא מחללת ארוסה ולא היא מחללת ארוסה כהן ולא היא מחללת ארוסה כהן ולא היא מחללת ארוסה כהן
למי מסיף ס"ב . למה לי למיכתביה כלל, אלא נאמר כאן כו' והאי תנא יפליג האי דרשה דלקמן (דף נ"ג) : שאם היו טהגין ט קודש ס'
למי יזיק ליה ליכתוב היא מחללת ולא ליכתוב את אביה וליהי' משמע אפי' משפחה ואביה יותר מטלס : **נפרס** . שהביאה שערות ולא הביאה
סימני בגרות כגם' נדה מפרס ליה בפרק [יולא דופן] (דף מ"ז) משנתמך הכן : **פ"ל זכס כסן מפל מקום** . מרבייה דו"י קא דריש וכר"ע
סבר לה דר"ש ליה לקמן (דף נ"ה) כי האי גוונא וליכא לפרשי דמכתיב קרא סתמא יליף טעמא דהא אחא גזירה יורה ומפיקא ליה מסתמיה :

רבי שמעון אומר *שני בלדות נאמר וכתב
כהן, בבת כהן ולא בבת ישראל אימא אף
בבת כהן והוציא הכתוב נשואה מכלל
נשואה וארוסה מכלל ארוסה מה כשהוציא
הכתוב נשואה מכלל נשואה להחמיר, אף
כשהוציא ארוסה מכלל ארוסה להחמיר. וזמני נשואה בת כהן
בכלל זוממי נשואה בת ישראל וזוממי ארוסה בת כהן בכלל זוממי
ארוסה בת ישראל ת"ד יובת איש כהן כי תהי' יבול אפילו חלה את
השבת ת"ל לזנות בחילולן שבונות הכתוב מדבר יבול אפילו פטירה
נאמר כאן אביה ונאמר להן אביה מה להן זנות עם זיבת הבעל אף
כאן זנות עם זיבת הבעל או אינו אומר אביה אלא דהוציא את כל
האדם כשהוא אומר הוא מחללת דהו' כל אדם אומר הא"מ מה אני
מקים אביה נאמר כאן אביה ונאמר להן אביה מה להן זנות עם זיבת
הבעל אף כאן זנות עם זיבת הבעל אי מה להן נערה והיא ארוסה אף כאן
נערה והיא ארוסה נערה והיא נשואה בגורת והיא ארוסה בגורת והיא
נשואה ואפילו הזקינה מעין תלמוד לומר וזבת כהן מכל מקום בת כהן
אין

כשהוציא ארוסה מכלל ארוסה להחמיר. וזמני נשואה בת כהן
בכלל זוממי נשואה בת ישראל וזוממי ארוסה בת כהן בכלל זוממי
ארוסה בת ישראל ת"ד יובת איש כהן כי תהי' יבול אפילו חלה את
השבת ת"ל לזנות בחילולן שבונות הכתוב מדבר יבול אפילו פטירה
נאמר כאן אביה ונאמר להן אביה מה להן זנות עם זיבת הבעל אף
כאן זנות עם זיבת הבעל או אינו אומר אביה אלא דהוציא את כל
האדם כשהוא אומר הוא מחללת דהו' כל אדם אומר הא"מ מה אני
מקים אביה נאמר כאן אביה ונאמר להן אביה מה להן זנות עם זיבת
הבעל אף כאן זנות עם זיבת הבעל אי מה להן נערה והיא ארוסה אף כאן
נערה והיא ארוסה נערה והיא נשואה בגורת והיא ארוסה בגורת והיא
נשואה ואפילו הזקינה מעין תלמוד לומר וזבת כהן מכל מקום בת כהן
אין

רבינו הנגאל
הוא מרגלא בפרסיה
ויהוה נערה המאורסה
בת כהן שזינתה בסקילה
ר"ש אומר בשטת
ואיך נפקא מינה לר' ש
שנתחייב שתי מיתות
כנן שערב שתי עבדיו
ודיב סקילה ושרפה
וקמ"ל דניתן בחמורה
לרבנן נידון בסקילה לר'
שמעון נידון בשריפה .
מאי ר"ש דתניא ר"ש
אמר שני ככלל נאמר
בבת ישראל והיא הדין
בבת כהן והוציא הכתוב
נשואה בת כהן כשהוא
מכלל נשואה בת ישראל
שריפה בחקן וארוסה בת
כהן לשריפה מכלל
ארוסה בת ישראל שריפה
בסקילה מה כשהוציא
הכתוב נשואה בת כהן
כשהוא מכלל נשואה
בת ישראל להחמיר
עליה אף כשהוציא
הכתוב ארוסה בת כהן
מכלל ארוסה בת
ישראל להחמיר עליה .
וופמי נשואה בת כהן
בכלל זוממי ארוסה בת
כהן כהן כי תהי' יבול אפילו חלה שבת בשריפה ת"ל לזנות
בחילולן שבונות הכתוב מדבר יבול אפי' פטירה וזמני נשואה בת כהן
בכלל זוממי ארוסה בת ישראל וזוממי ארוסה בת כהן בכלל זוממי
ארוסה בת ישראל ת"ד יובת איש כהן כי תהי' יבול אפילו חלה את
השבת ת"ל לזנות בחילולן שבונות הכתוב מדבר יבול אפילו פטירה
נאמר כאן אביה ונאמר להן אביה מה להן זנות עם זיבת הבעל אף
כאן זנות עם זיבת הבעל או אינו אומר אביה אלא דהוציא את כל
האדם כשהוא אומר הוא מחללת דהו' כל אדם אומר הא"מ מה אני
מקים אביה נאמר כאן אביה ונאמר להן אביה מה להן זנות עם זיבת
הבעל אף כאן זנות עם זיבת הבעל אי מה להן נערה והיא ארוסה אף כאן
נערה והיא ארוסה נערה והיא נשואה בגורת והיא ארוסה בגורת והיא
נשואה ואפילו הזקינה מעין תלמוד לומר וזבת כהן מכל מקום בת כהן
אין

הוא נשואה כהן
ארוסה כהן
כ"ה
[וספסא ס"ה
ר"ש ו"י
ד"ס מרגלא]
[לעיל ט"ה]
[לקמן ט"ה]
*הוא נשואה כהן
ד"ס יתקין